

Arrest

nr. 204 775 van 31 mei 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. ANDRIES
Amerikalei 29
2000 ANTWERPEN**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 5 november 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 september 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 april 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat V. ANDRIES verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart de Marokkaanse nationaliteit te hebben.

Op 15 september 2009 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet).

Op 28 juli 2011 verklaarde de gemachtigde de aanvraag van 15 september 2009 ongegrond. Diezelfde dag nam de gemachtigde ook een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Verzoeker diende tegen deze beslissingen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad).

Op 2 februari 2012 trok de gemachtigde de beslissingen van 28 juli 2011 in.

Op 2 februari 2012 verklaarde de gemachtigde de aanvraag van 15 september 2009 om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet opnieuw ongegrond. Diezelfde dag nam de gemachtigde ook een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van verzoeker. Verzoeker diende tegen deze beslissing beroep in bij de Raad.

Op 17 juli 2015 vernietigde de Raad bij arrest met nummer 149 767 de beslissingen van 2 februari 2012.

Op 9 september 2015 verklaarde de gemachtigde de aanvraag van 15 september 2009 opnieuw ongegrond.

Op 9 september 2015 nam de gemachtigde ook een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van verzoeker. Deze beslissing, aan verzoeker betekend op 6 oktober 2015 vormt de bestreden beslissing.

Zij is als volgt gemotiveerd:

“de heer,

Naam, voornaam: A., N. Geboortedatum: [...]1968 Geboorteplaats: D. Nationaliteit: Marokko

Wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen ¹, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

Binnen 30 dagen na de kennisgeving.

Reden van de beslissing:

het gevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

°Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum.”

2. Over de ontvankelijkheid

Ter zitting stelt verweerder afstand te doen van de in zijn nota opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid.

De afstand van de exceptie wordt vastgesteld.

3. Onderzoek van het beroep

Verzoeker voert in een enig middel de schending van het rechtszekerheidsbeginsel aan.

Hij verschaft de volgende toelichting:

“Tezamen met huidig verzoekschrift werd een verzoekschrift ingediend ter vernietiging van de nieuwe beslissing inzake de aanvraag art. 9bis dd 15.09.2009 naar aanleiding van een vernietigingsarrest van de raad voor vreemdelingenbetwistingen ten aanzien van de heer A.

Niettegenstaande het feit dat beide bestreden beslissingen formeel steun vinden in een andere bepaling uit de vreemdelingenwet, moet worden vastgesteld, op basis van feitelijke gegevens in het dossier dat de gemachtigde het nuttig en noodzakelijk heeft geacht om over te gaan tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, eerst nadat werd beschikt over de door verzoeker ingediende aanvraag om verblijfsmachtiging in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. De feitelijke gegevens die dit staven zijn onder meer de redactie van beide beslissingen, de datum van de beslissing alsook van de kennisgeving die allen identiek zijn in beide beslissingen. Bovendien moet verwezen worden naar de gang van zaken bij de aflevering van de negatieve beslissing dd 02.02.2012 toen ook tegelijk een bevel om het grondgebied te verlaten werd afgeleverd. De raad voor vreemdelingenbetwistingen oordeelde toen over dit bevel dat beide beslissingen inderdaad van elkaar afhingen. Waar toen de

beslissing tot weigering van verblijfsmachtiging werd vernietigd, oordeelde de Raad dat "met het oog op de rechtszekerheid en in het belang van een goede rechtsbedeling het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten uit het rechtsverkeer [dient] te worden gehaald en te worden vernietigd."
Voor zover geoordeeld wordt dat de bestreden nieuwe beslissing inzake de aanvraag art. 9bis dd naar aanleiding van een vernietigingsarrest van de raad voor vreemdelingenbetwistingen ten aanzien van de heer A. nietig moet worden verklaard dient dit oordeel ook te worden geveld onderhavig bevel om het grondgebied te verlaten, gelet de nauwe samenhang tussen beide beslissingen.
Het middel is ernstig"

Verzoeker stelt in wezen dat de huidige bestreden beslissing samenhangt met de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Hij meent dat het bevel om het grondgebied net als de ongegrondheidsbeslissing over de aanvraag om een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet vernietigd moeten worden. De Raad heeft immers met het oog op de rechtszekerheid en in het belang van een goede rechtsbedeling ook het vorige bestreden bevel om het grondgebied te verlaten uit het rechtsverkeer gehaald en vernietigd nadat de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond werd verklaard, was vernietigd.

Verzoeker kan gevolgd worden in zijn betoog dat er een duidelijke feitelijke samenhang bestaat tussen het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten van 9 september 2015 genomen door W.G. en de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ongegrond was verklaard, genomen op dezelfde datum en door dezelfde persoon. De Raad kan evenwel niet anders dan vaststellen dat hij het beroep tegen de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard van 15 september 2015, bij arrest van 31 mei 2018 met nr. 204 774 heeft verworpen. Er kan dan ook niet vastgesteld worden dat de thans bestreden beslissing een volgbeslissing is van een nietige beslissing.

Verzoeker heeft verder geen ander middel ontwikkeld tegen de bestreden beslissing.

Een schending van het rechtszekerheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

Het middel is ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend achttien door:

mevr. A. MAES,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES